

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เกือบบันทึกชาร์ทของการจดจำระยะลึกถึง ยิ่งลูกซึมซับนิสัยของการอยู่ในการจดจำระยะลึกถึงมากเท่าไร บาปของลูกก็จะยิ่งถูกตัดออกไป และลูกจะยิ่งเข้าใกล้กับสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกมากเท่านั้น

คำถาม: สิ่งใดที่สามารถบ่งบอกได้ว่าลูกได้เขียนชาร์ทที่ถูกต้องแม่นยำหรือไม่?

คำตอบ: 1. บุคลิกภาพของลูก 2. พฤติกรรมของลูก 3. งานรับใช้ของลูก 4. ความสุขของลูก จากการมองดูทั้งสี่ประเด็นนี้ ปัฟดาตาสามารถบอกได้ว่าลูกกำลังเขียนชาร์ทของลูกอย่างถูกต้องแม่นยำหรือไม่ ชาร์ทของลูกๆ ที่ทำงานรับใช้ในพิพิธภัณฑ์และนิทรรศการ ผู้ที่มีพฤติกรรมที่สูงศักดิ์และผู้ที่มีการประสพการณ์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจะดูอย่างแน่นอน

เพลง: โอ มนุษย์มองดูใบหน้าในกระจกหัวใจของท่าน...

โอมซานติ ลูกๆ ลูกได้ยินเพลงแล้ว ลูกควรจะเข้าใจความหมายของเพลงด้วยเช่นกันว่า ยังคงมีบาปหลงเหลืออยู่อีกมากแค่ไหน และลูกได้สะสมการกระทำที่เป็นบุญมากแค่ไหน นั่นคือดวงวิญญาณต้องกลับมาสะอาดประจักษ์นานแค่ไหน ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าลูกได้กลับมาบริสุทธิ์มากแค่ไหน บางคนเขียนในชาร์ทของพวกเขาว่พวกเขาอยู่ในการจดจำระยะลึกถึงเป็นเวลา 2-3 ชั่วโมง และบางคนเขียนว่าพวกเขาอยู่ในการจดจำระยะลึกถึงเป็นเวลา 1 ชั่วโมง นี่มันน้อยมาก หากลูกมีการจดจำระยะลึกถึงน้อย บาปที่ลูกมีก็จะถูกตัดออกไปน้อย ยังคงมีบาปอย่างใหญ่หลวงอีกมากมายที่ยังไม่ได้ถูกตัดออกไป ดวงวิญญาณเรียกว่าสิ่งมีชีวิต ดังนั้นพ่อพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ เวลานี้จงถามตนเองว่า: เมื่อพิจารณาสิ่งนี้บาปของลูกถูกตัดออกไปมากแค่ไหน? ลูกสามารถเข้าใจได้จากชาร์ทของลูกว่าลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณบุญมากแค่ไหน พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกจะได้มาถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกในเวลาสุดท้าย ด้วยการอยู่ในการจดจำระยะลึกถึง สิ่งนี้ก็จะกลายเป็นนิสัยและแล้วบาปมากมายของลูกก็จะถูกตัดออกไปเรื่อยๆ ลูกต้องตรวจสอบตนเองว่าลูกอยู่ในการจดจำระยะลึกถึงพอนานแค่ไหน มันไม่ใช่เรื่องของการบอกเรื่องที่โกหกในสิ่งนี้ แต่ลูกต้องตรวจสอบตนเอง หากลูกเขียนชาร์ทของลูกและให้แก่บาบา บาบายก็สามารถบอกได้อย่างรวดเร็วว่าชาร์ทของลูกถูกต้องแม่นยำหรือไม่ เมื่อเห็นบุคลิกภาพของลูก พฤติกรรมของลูก งานรับใช้ที่ลูกทำและความสุขของลูก บาบายก็สามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็วมากกว่าชาร์ทของลูกเป็นเช่นไร ใครคือผู้ที่อยู่ในการจดจำระยะลึกถึงอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ? ผู้ที่อยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ที่พิพิธภัณฑ์และนิทรรศการ มีการมาและการไปที่พิพิธภัณฑ์เสมอ ในเดลีผู้คนมากมายยังคงมาอย่างต่อเนื่องและดังนั้นลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อครั้งแล้วครั้งเล่า ยกตัวอย่างเช่น เมื่อลูกบอกบางคนว่ามีเวลาเหลืออยู่อีกไม่กี่ปีก่อนการทำลายล้าง พวกเขาพูดว่า: สิ่งนี้จะสามารถเป็นไปได้อย่างไร? ลูกควรจะบอกพวกเขาทันทีว่า ไม่ใช่พวกเราที่พูดเช่นนั้น แต่เป็นพระเจ้าที่พูดสิ่งนี้ คำพูดของพระเจ้านั้นเป็นสัจจะอย่างแน่นอน ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: บอกพวกเขาต่อไปเรื่อยๆ ครั้งแล้วครั้งเล่า: นี่คือศรัทธาของชีพบาบา เราไม่ได้พูดสิ่งนี้ นี่คือศรัทธาของท่าน ท่านคือสัจจะ ประการแรก ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขาอย่างแน่นอน เหตุนี้เองบาบายจึงบอกให้ลูกเขียนลงบนภาพทุกภาพว่า: คำพูดของพระเจ้าชีวา ท่านบอกทุกสิ่งแก่พวกเราอย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเราไม่รู้สิ่งนี้ เรากำลังบอกคุณเพราะพ่อได้บอกสิ่งนี้กับเรา บางครั้งก็มีการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้ทำนายอนาคตและพูดว่าการทำลายล้างจะมาถึงในไม่ช้านี้ เวลานั้นลูกคือลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มีบราห์มากูมารและกุมารีที่ไม่มีขีดจำกัดของประชาธิปไตยบราห์มา ลูกสามารถบอกพวกเขาว่าลูกคือลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์มหาสมุทรแห่งความรู้ ก่อนอื่นลูกต้องทำให้พวกเขาเข้าใจประเด็นนี้อย่างมั่นคงและแล้วจึงเคลื่อนต่อไป ชีพบาบาได้กล่าวว่า สติปัญญาของยาดาวาสและฆราวาสไม่มีความรักต่อพระเจ้าในเวลาของการทำลายล้าง ลูกๆ นั้นจะได้รับประโยชน์เมื่อลูกเฝ้าแต่พูดถึงชื่อของชีพบาบาและเฝ้าแต่จดจำท่าน อธิบายให้แก่ผู้อื่นต่อไปถึงสิ่งที่พ่อได้อธิบายแก่ลูก ชาร์ทของผู้ที่ทำงานรับใช้นั้นก็จะดี พวกเขาอยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้เป็นเวลา 8 ชั่วโมงตลอดทั้งวัน และพวกเขาก็ต้องการพักผ่อน 1 ชั่วโมง อย่างน้อยพวกเขาก็อยู่อย่างไม่วางเว้นเป็นเวลา 7 ชั่วโมง ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าบาปมากมายของพวกเขาก็ได้รับการปลดปล่อย แน่แน่นอนว่าพ่อจะมีความรักต่อลูกๆ ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ผู้ที่ให้คำแนะนำของพ่อซ้ำแล้วซ้ำเล่าแก่ผู้คนมากมาย พ่อเห็นผู้ที่ให้คำแนะนำต่อคนอื่นๆ มากมาย พวกเขามีความใส่ใจทั้งวันและคืนที่จะนำประโยชน์มาให้แก่ผู้คนมากมาย การนำคุณประโยชน์แก่ผู้คนมากมายหมายถึงการให้ประโยชน์แก่ตนเอง เป็นผู้ที่นำคุณประโยชน์ให้แก่ผู้คนมากมายที่จะได้รับทุนการศึกษา นี่คือการกิจของลูกๆ ลูกต้องกลายเป็นครูเพื่อชี้หนทางแก่ผู้คนมากมาย ก่อนอื่นลูก

ต้องซึมซับความรู้กันอย่างสมบูรณ์ หากลูกไม่ให้ประโยชน์แก่ใครก็เป็นทีที่เข้าใจว่าไม่ได้อยู่ในโชคของลูก ลูกๆ พูดว่า: บาบา ปลดปล่อยเราจากการต้องไปทำงานเพื่อที่เราจะได้ชื่องแะอยู่ในงานรับใช้ แล้วبابาก็ว่าลูกเป็นผู้ที่มีค่าต่อการทำงานรับใช้อย่างแท้จริงหรือไม่ และลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะหรือไม่ และแล้วเมื่อนั้นท่านก็จะพูดว่าเป็นการดีกว่าสำหรับลูกที่จะชื่องแะอยู่ในงานรับใช้และให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย แทนที่จะได้รับรายได้ 500 ถึง 1000 รูปี แต่เมื่อลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะเท่านั้น จากนั้นبابาก็จะให้คำแนะนำนั้น หากท่านเห็นว่าลูกเป็นประโยชน์ในงานรับใช้เท่านั้น ลูกๆ ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ก็ได้รับเชิญให้มาที่นั่นและทุกๆ ที่ นักเรียนศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียน นี่ก็เป็นการศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติเหล่านี้ไม่ธรรมดา สัจจะหมายถึงผู้เดียวที่พูดสัจจะ พวกเรากำลังอธิบายสิ่งนี้แก่ท่านตามศรีมัท เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกสามารถได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้า พ่อพูดว่า: เวลาที่ลูกต้องกลับบ้าน เวลานั้นจึงประกาศสิทธิในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกทุกวงจรเพราะสวรรค์ลูกก่อตั้งทุกวงจร ไม่มีใครอื่นรู้ว่่วงจรโลกนี้คงอยู่เป็นเวลา 5000 ปี มนุษย์อยู่ในความมืดสนิท ในขณะที่เวลานี้ลูกอยู่ในความสว่างอย่างสมบูรณ์ เพียงพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งสวรรค์ มีการจดจำว่าแม้ในขณะที่กองฟางถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ ผู้คนก็ยังคงนอนหลับใหลในการหลับของความไม่รู้ต่อไป ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ งานของพ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใดก็สูงสุดด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าพระเจ้าทรงพลังมากที่ท่านสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่ท่านต้องการ ไม่เลยละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วไว้ตลอดกาล ทุกสิ่งเกิดขึ้นตามละคร ผู้คนมากมายตายในสงคราม ฯลฯ สิ่งนั้นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน พระเจ้าจะสามารถทำอะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้ได้? เมื่อเกิดแผ่นดินไหวขึ้นผู้คนก็ส่งเสียงร้องออกมาอย่างมาก: “โอ้ พระเจ้า” แต่พระเจ้าจะทำอะไรได้? ลูกเคยเรียกหาพระเจ้าให้มาและทำลายโลก ลูกเคยเชิญท่านให้เข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธ์นี้ ลูกเชิญท่านให้ก่อตั้งโลกใหม่และทำลายโลกเก่า พ่อไม่ทำเช่นนั้น สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร มีการนองเลือดโดยไม่มีสาเหตุ ไม่มีเรื่องของการช่วยชีวิตใครจากสิ่งนี้ ลูกบอกให้ท่านสร้างโลกใหม่ และดังนั้นแน่นอนว่าดวงวิญญาณทั้งหมดที่ไม่บริสุทธ์จะต้องจากไป บางคนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งความหมายของศรีมัท พวกเขาไม่รู้ว่พระเจ้าคือใคร พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เมื่อเด็กบางคนไม่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดี พ่อแม่ของพวกเขาบอกว่าพวกเขามีสติปัญญาเป็นหิน พวกเขาจะไม่พูดเช่นนั้นในยุคทอง ในยุคเหล็กมีเพียงผู้มีสติปัญญาเป็นหินเท่านั้น ไม่มีใครเลยที่นั่นที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง เพียงแค่มองสิ่งที่มนุษย์กำลังทำในทุกวันนี้ พวกเขาเอาหัวใจของใครบางคนออกไปและแทนที่ด้วยหัวใจดวงอื่น พวกเขาใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อที่จะได้รับความสำเร็จในสิ่งนั้น แต่ประโยชน์ของสิ่งนี้คืออะไร? บางทีพวกเขาจะสามารถทำให้ผู้นั้นมีชีวิตอยู่ต่อไปได้นานขึ้นอีกสองสามวัน ผู้คนมากมายก็เรียนรู้พลังลึกลับแต่ไม่มีประโยชน์ในสิ่งนั้น ผู้คนจดจำพระเจ้าเพื่อให้ท่านมาและทำให้พวกเขากลายเป็นนายของโลที่บริสุทธ์ พวกเขาพูดว่า: เรากำลังประสบกับความทุกข์อย่างมากในโลที่ไม่บริสุทธ์นี้ ในยุคทองไม่มีเรื่องของความเจ็บป่วย ฯลฯ หรือความทุกข์ เวลานั้นลูกประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากด้วยพ่อ มนุษย์ที่นั่นได้รับปริญญาในระดับสูงด้วยการศึกษาด้วยเช่นกัน พวกเขาอยู่อย่างมีความสุขมาก ลูกๆ รู้ว่าพวกเขาจะมีชีวิตอยู่อีกไม่กี่วันเท่านั้น มีภาระของบาปมากมายบนหัวของทุกคน พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างมากมาย แม้ว่าพวกเขาจะพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ไม่บริสุทธ์ พวกเขาก็ไม่คิดว่าเป็นบาปที่ชื่องแะในกิเลสและพวกเขากลายเป็นคนบาป พวกเขาพูดว่าหนทางของอาศรมของการครองเรือนนั้นคงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น มีการอธิบายให้แก่พวกเขาว่าเป็นหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธ์ในยุคทองและจะไม่มีความวิญญานบาปใดๆในเวลานั้น ที่นั่นทุกคนคือดวงวิญญาณบาป เหตุนี้เองพวกเขาทั้งหมดจึงกำลังประสบกับความทุกข์ ที่นั่นมีความสุขเพียงชั่วคราเท่านั้น ผู้คนกลับมาล้มป่วยและตาย ความตายกำลังยืนอ้าปากอยู่ ผู้คนก็มีอาการหัวใจวายในทันที ความสุขที่นั่นเป็นเหมือนหยดหนึ่งของมุลกา ที่นั่นลูกมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก จะไม่มีความทุกข์รูปแบบใด จะไม่ร้อนเกินไปหรือหนาวเกินไป จะเป็นฤดูใบไม้ผลิอย่างสม่ำเสมอ แม้แต่วัตถุธาตุก็อยู่ในระเบียบวินัย สวรรค์คือสวรรค์! มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ลูกเรียกหาพ่อผู้ก่อตั้งสวรรค์ มาและก่อตั้งโลกใหม่และทำให้ลูกบริสุทธ์ ดังนั้นควรเขียนคำว่า “พระเจ้าชีวาพูด” ไว้ในทุกภาพ ด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะจดจำชีพบาบาแล้วแล้วเข้าไปในเวลาที่ให้ความรู้แก่ผู้อื่น ในงานรับใช้ที่ลูกทำในพิพิธภัณฑสถานและนิทรรศการ โยคะและความรู้นั้นรวมเข้าด้วยกัน ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกก็จะมีชีวิตชาบชียง ลูกกลับมาบริสุทธ์และทำให้ทั้งโลกบริสุทธ์ เมื่อลูกกลับมาบริสุทธ์ลูกจะต้องการโลกที่บริสุทธ์อย่างแน่นอน ในเวลาสุดท้ายเนื่องจากเป็นเวลาของการชำระสะสาง บัญชีของทุกคนจะได้รับการสะสาง พ่อต้องทำพิธีเปิดโลกใหม่สำหรับลูก แล้วลูกก็จะเปิดสาขาต่อไปเรื่อยๆ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถวางรากฐานของโลกใหม่แห่งสวรรค์ ดังนั้น ลูกควรจะจดจำพ่อเช่นนี้ เมื่อลูกทำพิธีเปิดพิพิธภัณฑสถานโดยบุคคลที่มีชื่อเสียง เสียงนั้นก็จะกระจายไป ผู้คนจะคิดว่าบุคคลนั้นก็จะอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน บางคนพูดว่า: ท่านเขียนสิ่งนั้นลงไปและนั่นจะพูดสิ่งนั้น นั่นเป็นสิ่งที่ผิด หากพวกเขาเข้าใจทุกสิ่งก่อนแล้วจึงพูดด้วยวาจา นั่นเป็นสิ่งที่ดี บางคนเขียนคำปราศรัยของพวกเขาก่อนล่วงหน้าและจึงพูดสิ่งนั้นเพื่อที่สิ่งนั้นจะได้ถูกต้อง ลูกๆ ต้องมีการอธิบายด้วยวาจา ความรู้ทั้งหมดอยู่ในลูกดวงวิญญาณ และ

จากนั้นลูกก็ให้ความรู้แก่นักเรียนคนอื่น จำนวนของผู้คนยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ประชากรยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทุกสิ่งยังคงเพิ่มขึ้นต่อไป ทั้งต้นไม้ก็กลับมาเลื้อยโอบล้อมโดยสิ้นเชิง ผู้ที่เป็นของศาสนาของลูกก็จะปรากฏตัวขึ้น ทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไป ไม่ใช่ทุกคนสามารถศึกษาเล่าเรียนในระดับเดียวกัน บางคนก็ได้รับ 1 คะแนนเท่านั้นจาก 100 คะแนน หากลูกได้ยินเพียงเล็กน้อยและได้รับ 1 คะแนนเท่านั้น ลูกก็ยังคงเข้ามาในสวรรค์ นี่คือการศึกษานี้ที่ไม่มีขีดจำกัดที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นผู้สอน ผู้ที่เป็นของศาสนานี้จะปรากฏตัวขึ้น อันดับแรกลูกทั้งหมดต้องกลับบ้านไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นของลูก จากนั้นลูกก็จะลงมาเรื่อยๆตามลำดับกันไป บางคนยังคงลงมาเรื่อยๆจนกระทั่งถึงตอนสิ้นสุดของยุคเงิน แม้ว่าหลายคนจะกลายเป็นบราห์มิน ก็ไม่ใช่พวกเขาทั้งหมดที่จะมาในยุคทอง พวกเขาจะมาในตอนท้ายของยุคเงิน เรื่องทั้งหมดเหล่านี้ต้องเข้าใจ บาบารู้ว่าอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งและดังนั้นไม่ใช่ทุกคนที่จะสม่ำเสมอ ความหลากหลายนั้นเป็นที่ต้องการในอาณาจักร ปวงประชานี้ลูกเรียกว่าบุคคลภายนอก บาบารู้ได้อธิบายแล้วว่าไม่จำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาที่นั่น ฯลฯ พวกเขา(ลักษมีและนารายณ์)ได้รับศรัทธาที่จะทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นนั้น และดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีความจำเป็นที่จะรับคำแนะนำจากใคร ไม่มีที่ปรึกษาใดๆ ฯลฯ ที่นั่น และแล้วเมื่อพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ก็จะมีที่ปรึกษาหนึ่งคนสำหรับหนึ่งราชาและราชินี เวลานี้มีที่ปรึกษายู่มากมาย ที่นั่นเป็นการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน ไม่มีความคิดเห็นของคนสองคนจะเหมือนกัน เมื่อลูกมีมิตรกับใครบางคนและขอให้พวกเขาทำบางสิ่ง เขาก็จะทำเช่นนั้น หากบุคคลที่สองมาและไม่เข้าใจ, เขาก็จะทำให้ทุกสิ่งเสียหาย ไม่มีสติปัญญาของสองคนใดที่เหมือนกัน ที่นั่นความปรารถนาทั้งหมดของลูกได้รับการเติมเต็ม ลูกได้รับความทุกข์อย่างมากที่นี่ สิ่งนี้เรียกว่าดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกเคยล้มลุกคลุกคลานอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นก็คือละครเช่นกัน เมื่อลูกไม่มีความสุข พ่อจะมาและให้มรดกแห่งความสุขแก่ลูก พ่อได้เปิดสติปัญญาของลูกขึ้นอย่างมาก! ผู้คนพูดว่าเป็นสวรรค์สำหรับคนรวยและคนจนอยู่ในนรก ลูกต้องจำแนกอย่างแม่นยำว่าสวรรค์นั้นหมายความว่าอย่างไร ในยุคทองไม่มีใครที่จะร้องเรียกให้ผู้ที่มีความเมตตา มา เป็นที่ที่ลูกเรียกหาท่านและพูดว่า: โปรดเมตตา! โปรดปล่อยเรา! พ่อพาทุกคนกลับบ้านไปยังดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ในหนทางของความไม่รู้ ลูกก็ไม่ว่าอะไรเลย ผู้ที่ตาโหม่ประธานอันดับหนึ่งก็กลายเป็นผู้ที่สะโตประธานอันดับหนึ่ง ผู้ที่ไม่ได้กำลังยกย่องตัวเอง เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ควรจะได้รับยกย่อง ท่านคือผู้เดียวที่ทำให้ลักษมีและนารายณ์เป็นเช่นนั้นที่พวกเขาเป็น พระเจ้าคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด และท่านก็ทำให้ลูกๆ สูงส่งด้วยเช่นกัน บาบารู้ว่าไม่ใช่ทุกคนจะกลับมาสูงส่ง อย่างไรก็ตามลูกยังคงต้องใช้ความพยายาม ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา ลูกพูดว่า: บาบ่า พวกเราจะประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองสวรรค์ เรามาเพื่อฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง บาบ่าพูดว่า: อัจชะ ขอให้มรดกทั้งหลายอยู่บนริมฝีปากของลูก! เวลานี้จงทำความเพียรพยายาม ไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ผู้คนมากมายก็เป็นที่ต้องการในราชวงศ์เช่นเดียวกับในครอบครัวของประชาชน ผู้คนมากมายมาที่นี่และรู้สึกถึงกับความรู้นี้ พวกเขาฟังความรู้และพูดเกี่ยวกับความรู้กับผู้อื่นด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามและแล้วพวกเขาก็หย่าขาดจากพ่อ บางคนยังคงกลับมาที่นี่ ผู้ที่ทำความก้าวหน้าที่ดีก็สามารถป็นขึ้นไปสูง เป็นคนจนที่อุทิศตนเอง ลูกไม่ควรจะจดจำร่างของลูกหรือของคนอื่น จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก หากลูกมีความสัมพันธ์กับใคร ลูกจะจดจำบุคคลนั้นอย่างแน่นอน ในกรณีนั้นลูกจะจดจำพ่อได้อย่างไร? สติปัญญาของลูกควรที่จะอยู่อย่างไม่มีขีดจำกัดตลอดทั้งวัน ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก พ่อพูดว่า: แม้แต่ในบรรดาลูกๆ ของพ่อก็ยังมีผู้ที่สูงสุด ปานกลาง และต่ำสุด เมื่อผู้อื่นมาที่นี่ พวกเขาคิดว่าผู้คนเหล่านี้เป็นของโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามเนื่องจากพวกเขารับใช้ยกย่องนี้ พวกเขาจะต้องได้รับความนับถือ พ่อคือผู้เดียวที่มีวิธีการมากมาย ไม่เช่นนั้นแล้ว นี่คือการคอยแห่งความเงิบสงบน หอคอยที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด พ่อที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดหนึ่งท่านและทำให้ทั้งโลกศักดิ์สิทธิ์ ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ใดสามารถมาที่นี่ได้ อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ พ่อมีบทบาทในละครนี้เช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มองดูซาริทของลูกและตรวจสอบด้วยตนเองว่า นั้นสะสมบุญได้มากแค่ไหน? ดวงวิญญาณกลับมาสะโตประธานในระดับใด? ชำระสะสางปัญหิตทั้งหมดของลูกโดยการอยู่ในการจดจำระลึกถึง
2. เพื่อที่จะได้รับทุนการศึกษา จงกลายเป็นผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้และให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมายและเป็นที่รักของพ่อ กลายเป็นครูและชี้หนทางให้แก่คนอื่นๆมากมาย

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอด้วยพรแห่งความอ่อนหวาน ความอ่อนหวานเป็นคุณธรรมพิเศษที่ทำให้ดินที่ขมกลับมาหวานได้ ให้ดริชตีที่อ่อนหวานกับใครก็ตามสัก ครัวหนึ่ง พูดสักสองสามคำแล้วลูกจะสามารถทำให้ดวงวิญญาณนั้นรู้สึกได้รับการเติมเต็ม เพียงไม่กี่นาทีของ ดริชตีที่แสนหวานและคำพูดไม่กี่คำที่อ่อนหวานก็จะเปลี่ยนโลกให้กับดวงวิญญาณนั้น คำพูดที่อ่อนหวาน สองคำของลูกจะกลายเป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงดวงวิญญาณนั้นตลอดเวลา ดังนั้นโปรดรักษา ความอ่อนหวานไว้กับลูกเสมอ อยู่อย่างอ่อนหวานอย่างสม่ำเสมอและทำให้ทุกคนอ่อนหวาน

คติพจน์: อยู่อย่างมีความสุขในทุกสถานการณ์และลูกจะเข้าใจความลับทั้งหมด

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะแควในเดือนอะแควนี้

ลูกคือดวงวิญญาณทางจิตที่สูงส่งและดังนั้นลูกจะต้องไม่ปล่อยให้คำพูดที่ไร้ประโยชน์หรือคำพูดธรรมดา ๆ ปรากฏออกมา จากริมฝีปากของลูก ให้ทุกคำมีคุณค่า และอยู่เหนือความตั้งใจที่หยาบและเต็มไปด้วยความตั้งใจที่อะแควและจากนั้น ลูกจะสามารถสัมผัสกับสภาพที่อะแคว